

39

Amerika Esperantisto

OCTOBER-NOVEMBER, 1927

FIRST ESPERANTO SCHOOL IN THE UNITED STATES

Probable Meeting Place of the 21st Esperanto Congress, E. A. N. A., in 1928

CONTENTS

	Page
Club Directory	2
First Esperanto School in United States.....	3
En Ruslando per Esperanto, D. E. Parrish.....	4
Through Russia with Esperanto, D. E. Parrish.....	4
19th Universal Esperanto Congress, Martha L. Root.....	8
Mia Vojaĝo tra Usona kaj Eŭropa Esperantujo, F. A. Hamann	9
Progress of Membership Drive	12
Esperanta Movado inter Usonanoj.....	13
Poŝt-Kesto de la Redaktoro.....	15

707 007 - C 39 1927-28

AMERIKA ESPERANTISTO

OFFICIAL ORGAN OF THE ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA, INC.

A propaganda organization for the furtherance of the study and use of the International Auxiliary Language, Esperanto.

Yearly Memberships: Regular \$1.00; Contributing \$3.00; Sustaining \$10.00;
Life Members \$100.

CLUB DIRECTORY

This department is conducted solely for the benefit of our organized groups throughout the country. It furnishes a means of keeping in close touch with the work in other cities, for the exchange of ideas and helpful suggestions, and for the formation of valuable friendships in a united field of endeavor.

Groups are listed for 12 issues of the magazine, at a cost of only 25 cents for the two-line insertion. Extra lines are 10 cents each additional. The heading,—name of city or town—is inserted free. This matter warrants the immediate attention of every club secretary.
Group Charter—\$1.00.

JERSEY CITY, NEW JERSEY

Esperanto Eduka Klubo
578 Jersey Ave., Jersey City, New Jersey.
Miss Sophie Schwartz, Sec. Classes for children every Wed. from 6.30 to 8; for adults from 9 to 9.30; Mrs. Julia Goldzier instructor. Barco every 2nd Saturday of the month.

BERKELEY, CALIF.

Berkeleja Esperanto Rondo.—Hilda F. Mills, Secy., 18 Northampton Ave., Berkeley, Calif. Meets Saturdays 7.30 P. M., Meeting House of Society of Friends.

SAN FRANCISCO, CALIF.

Esperanto Association of California, Inc.—Rooms 309-311 de Young Building, San Francisco. Miss L. J. Marshall, Sec.

DENVER, COLORADO

Denver Esperanto Society meets Wednesday at 8.00 P. M., Room 2, 1310 Welton Street. W. A. Buchheim, Sec., 1435 Race St.

WASHINGTON, D. C.

Kolumbia Esperanto Asocio. and class, Thursdays, 8.30 P. M.—706 11th St., N. W. Apt. 53.

ST. PETERSBURG, FLORIDA

Amikeco Rondo meets Tuesdays 4.00 P. M., Fridays 8.00 P. M. E. E. Owen-Flint, Sec. Princess Martha Hotel, Opp. P. O.

CHICAGO, ILLS.

La Gradata No. 1 meets at 1500 Cullerton Ave. Vac. Popela, Sec., 1657 W. 19th St.
La Gradata No. 2 meets at 365 W. Madison St. F-ino L. M. Stanton, Sec.
La Gradata No. 3 meets at Ridgeland & 26th Place. John Knotek, 2614 S. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.
Konsilantaro meets at 365 W. Madison St. Sec. F-ino M. Simonek, 1500 Cullerton Ave.

ROCKFORD, ILLS.

Amerika Esperanto-Instituto, 602 7th St. Kunvenoj la unuan kaj trian dimacon je la 10a horo.

TOPEKA, KANSAS

Topeka, Kansas Esperanto Association. Rev. J. H. Fazel, World Delegate, Prez. Capt. Geo P. Morehouse. Vice-Prez. Mr. Warren Davis. Sek-ino, S-ino Lida R. Hardy, 1731 Lane St.

BOSTON, MASS.

Boston Esperanto Society, 507 Pierce Bldg., Copley Sq.—Meets Tuesdays, 7 P. M. Miss M. Butman, Secretary.

WORCESTER, MASS.

Worcester County Esperanto Society.—Business Institute, every Friday, 8 P. M.

BALTIMORE, MD.

La Baltimore, Md., Esperanta Rondeto meets 1st and 3rd Wednesday evenings in month at Md. Academy of Sciences.

DETROIT, MICH.

Detroit Esperanto Office, 2916 East Grand Blvd.—Open daily. Library at disposal of everybody daily, 7 A. M. to 9 P. M. except Tuesday and Friday. Classes meet Tuesday and Friday, 8.10 P. M.
La Pola Esperanto Asocio, 1507 C. Canfield Ave.—B. Lendo, Sek., 3596 29th St.

MINNEAPOLIS-ST. PAUL

Twin City Esperanto Club, meets for dinner and program 6:30 p. m. 2d Monday in each month at Minn. Union Bldg., University of Minnesota. Charles W. Barnes, Secretary, 1001 Commerce Bldg., St. Paul, Minn.

NEW YORK CITY, N. Y.

The New York Esperanto Society—Miss L. F. Stoeppler, Sec., 63 West 94th St. The Barco, or Esperanto Supper, is held on the first Saturday of each month, 6.45 P. M. at Hotel Endicott, 81st St. and Columbus Avenue.

WEEHAWKEN, N. J.

Hudson County Esperanto Society, Box 32, Weehawken, N. J. Headquarters: Room 307 Dispatch Building, Union Hill, N. J. Meetings: The second Tuesday of month. Secretary: Mr. O'Brien, 6 Hageman Place, West New York, N. J. Literatura Klaso, under direction of J. J. Sussmuth, every Tuesday except second, Room 307 Dispatch Building, Union Hill, N. J.

CLEVELAND, OHIO

Cleveland Esperanto Society, Main Public Library. Meets at 7.30 P. M. first and third Wednesdays of each month. S. Kosminski, Sek., 3406 Mayer Ave.

PHILADELPHIA, PA.

Philadelphia Esperanto Society, Henry W. Hetzel, Sec'y. West Phila. High School for Boys. Monthly meeting for business every fourth Friday at Y. W. C. A., 18th and Arch Sts., 8:15 P. M. Social and class meetings on same hour and place on other Fridays. Centra Loka Oficejo, 133 N. 13th St. (Librovendejo de Peter Reilly, Vic-Deligitito de U. E. A.).
Rondeto de Litovaj Esperantistoj, 2833 Livingston St.

MILWAUKEE, WISCONSIN

Hesperus Esperantists.—S-ino B. H. Kerner, Sek., 629 Summit Ave., 3rd Tuesdays, 8 P. M. Esperanto Club of Milwaukee, J. R. Williams, Pres., 718 Buffum Street; S. Lilwin, Sect., 671—14th Avenue.

MADISON, WISCONSIN

Esperanto Office, 119 W. Main Street.

Amerika Esperantisto

Entered as second-class matter May 15, 1913, at the Post Office at St. Paul, Minn.,
under the Act of March 3, 1879.

ORGANO
de la
ESPERANTO ASOCIO DE NORDA AMERIKO
1001 Commerce Bldg.
St. Paul, Minn.
One Dollar a Year

Vol. 39

October-November, 1927

No. 1

FIRST ESPERANTO SCHOOL IN THE UNITED STATES

(See illustration, front cover.)

A little isolated village of three hundred persons nestling amid the beautiful Ohio hills that border the Hocking Valley, about fifteen miles from the State Capital,—Columbus, Ohio, is, according to The Columbus, Ohio, Dispatch, destined to become the world's Capital of Esperanto. According to the press dispatch broadcast from coast to coast, and the Gulf of Mexico to the far northern reaches of Canada, that great news dispensing medium, The Associated Press, recently notified the peoples of the United States and Canada "that this little isolated village of Lithopolis, Ohio, miles from a railroad and not even touched by motor busses, may become the Capital of an invisible Empire, founded upon Esperanto, the Universal Auxiliary language. With an international understanding which would prevent war as their objective, Mrs. Mabel Wagnalls-Jones, daughter of the late Adam Wagnalls, co-founder of the world famous publishing house of Funk & Wagnalls, New York City, and her husband, Richard J. Jones of Northport, N. Y., have endowed in Lithopolis a School of Esperanto, the first of its kind in the world."

The teaching of Esperanto has been started with the boys and girls in the grade school of Bloom Township at Lithopolis and their teachers, taking more advanced work, are studying it with their pupils.

Night classes for adults are being conducted in The Wagnalls Memorial, erected two years ago by Mrs. Jones, in memory of her father and mother, both born in Lithopolis.

At this time more than one hundred and fifty school children and adults have enrolled in the classes. It is hoped that within a few months the children of Lithopolis can be started corresponding with the young people in far countries.

In a recent press interview Mr. and Mrs. Jones said: "If everybody would learn to speak Esperanto, it would make for international understanding and international brotherhood. We were at the Esperanto Congress in Edinburgh and stood in a group and heard delegates with eight different native tongues, none of which was understood by the others, speaking together freely and fluently in Esperanto. Just think how it would be if the peoples of the civilized world all knew Esperanto. We have started this free Esperanto school here with the idea of spreading the knowledge and use of the language, a start toward that international understanding and brotherhood which we envision."

The library in The Wagnalls Memorial contains a valuable collection of Esperanto works, and is to be swelled by the addition of the Esperanto

library of Edward S. Payson who became the president of The American Esperanto Association when over seventy years of age. Mr. Payson is a close friend of Mrs. Jones and has translated five of her novels into Esperanto.

“Esperanto has other uses besides establishing international understanding. When we were traveling in Europe, Mr. Jones said, we came to an imaginary line; on the one side of the line we had to speak French. We took a step of a few inches and then had to speak German. Esperanto would eliminate all of that and save much trouble for travellers. Its field is two-fold,—idealistic and utilitarian.”

Little Lithopolis, until very recently, has been so tiny a town that it seldom was awarded even a dot on a touring map. Beautifully situated, but obscure and remote, it just never grew. A hundred and fifty houses it had over a century ago—and a hundred and fifty houses it still has—no more, barring some recently added garages and the now famous **Wagnalls Memorial**. An old stone quarry in a nearby beautiful ravine was the *raison-d'être* of the first settlers building there, and the reason too for its unique and grandiose name. And this old stone quarry is, in a way, the foundation of the little town's present sudden prominence. The Wagnalls Memorial, from motives of sentiment, is of stone from the long-disused quarry.

Since the opening of this Memorial more than a hundred thousand people every year have motored to the long-neglected little town to see the Memorial and attend the free Organ Recital every Sunday and moving pictures twice a week.

Lithopolis is still a bit dazed by its sudden importance. Heretofore luck always seemed blind to its existence. Other towns nearby achieved a share in America's proverbial prosperity. Oil-wells, gas-wells, railroads, traction-lines, factories and motor busses, all these boomed into every other, so it seemed, but little Lithopolis was always passed by.

But now—how different! The strange, side-tracked bit of a town—always unique—has become conspicuous in a unique way. The Wagnalls Memorial, Tudor Gothic and picturesque, inside and out, stands serene and stately in the astonished town—bringing a veritable message from the old world to the new.

Fitting indeed is its latest announced mission—that of spreading instruction and interest in a subject of world concern—The International Language—Esperanto.

En Ruslando per Esperanto. en la Jaro 1912.

(*Kvin jarojn post Riviere!*).

Originale verkita de D. E. PARRISH.

Tri tutajn monatojn mi vojaĝadis tra la plej vasta lando de Eŭropo. Pli ol 12,000 kilometrojn da vojo me pasis, vagonare kaj ŝipe--kaj mi konas ne pli ol dek vortojn da rusa lingvo, sed vojaĝas ĉiam tute facile kaj kun granda plezuro! La solvo estas Esperanto, sed mia rakonto ne estos la rakonto de S-ro R., ĉar, anstataŭ paroli pri la **malfacilaĵoj**

Through Russia with Esperanto in the Year 1912.

(*Five years after Riviere!*)

By D. E. PARRISH, *International Lecturer to the California Chambers of Commerce.*

For three whole months I have been travelling through the largest country in Europe. I have passed over more than 12,000 kilometres by rail or by boat—and although I know not more than ten words of Russian, yet my travelling is always quite easy and full of pleasure! Esperanto has solved the

de tia vojaĝo, mi povas nur pri ĝiaj **facilaĵoj** rakonti! Nur en ŝipoj kaj en vagonaroj mi estas, dumtempe, sola, kaj pri tiuj kelkaj horoj, mi volas iom rakonti.

En Rusujo la vagonaroj estas grandaj kaj komfortaj (ankaŭ malrapidegaj!—sed tion oni ne konsideras) kaj estas la kutimo, estis tute “ĉeĥejme” dum la vojaĝo. La Rusoj do ĉiam portadas en vagonojn grandegajn pakadojn enhavantajn ĉion necesan al ilia komforto. Se estas tri aŭ kvar personoj en ia fako de la vagono, ili restas nur mallonge sen reciproka konatiĝo, kaj kiam mi estas unu el ĉi tiuj personoj proksimume la jena afero fariĝas.

Oni demandas ion al mi, ruse—, me ruse respondas, ke mi ne komprenas —, unu el ili eble demandas tiam germane aŭ france, kaj tiam, ĉar mi povas balbuti kelkajn frazojn en ambaŭ lingvoj, mi iom klarigas responde al la demandoj:

“Vi estas turisto, Sinjoro?”

“Tute ne, mi vojaĝas en komisiono de la Komercaj Ĉambroj de Kalifornio, por fari reklamon por mia lando.”

“Vi nur trapasas Ruslandon?”

“Mi ĝin trapasas, sed ne ‘nur,’ ĉar jam mi faris publikajn paroladojn en dudek kvar el ĝiaj ĉefaj urboj, de Peterburgo al Tiflis, de Varsovio al Saratov.”

“Sed vi ne parolas ruse!?”

“Ankaŭ ne bezonas ĝin eĉ.”

“Estas tro multe!” Ili hezitas, ĉu kredi min freneza, ĉu ili ne bone komprenis—“Kio?” Kaj dume mi klarigas:

“Jen, sinjoroj, ĉu neniam vi aŭdis pri Lingvo Internacia, kiun oni nun akceptis kiel sukceson? Mi uzas ĉi tiun lingvon, kaj ne nur en Rusujo, sed en la tuta Eŭropo egale. Jam mi trapasis la ĉefurbojn de dudek diversaj landoj en Eŭropo kaj de du en Norda Afriko, kaj ĉie mi faris paroladojn en ĉi tiu lingvo.” Ĉe tio mi montras mian landkarton, kiu

problem, and thanks to it, in recounting my journeyings I do not, like Mons. Riviere, have to speak of the **difficulties** of such a voyage, but only of its **ease**! I am alone only between times, on the ship or in the train, and it is of those few hours I wish to speak.

In Russia the trains are spacious and comfortable (also shockingly slow! but people do not mind that), and it is the custom to make oneself quite “at home” when travelling by them. So Russians always bring with them into the trains enormous packages, containing everything necessary to comfort. If a carriage has three or four persons in it, it is not long before mutual introductions take place, and if I am one of the number, something like the following usually happens.

I am asked a question in Russian. I reply in Russian that I do not understand. One of the party then generally tries me again in German or French, and as I can speak a broken sentence or two in both of these languages, I give some explanation in reply to such questions as:

“You are a tourist, sir?”

“Oh no, I am traveling for the Chamber of Commerce of California, to make my country known abroad.”

“You are merely passing through Russia?”

“I am passing through, but not ‘merely,’ for I have already given public lectures in twenty-four of its principal towns, from St. Petersburg to Tiflis, from Warsaw to Saratov.”

“But you don’t speak Russian!?”

“Do not even **need** it!” I reply.

“? ? ? ? ! ! ! !”—They hesitate, wondering whether they have understood me aright. “What on earth do you mean?” Whereat I continue:

surportas linion reprezentantan mian vojon en Eŭropo dum dek kvin monatoj da senĉesa vojaĝado.

Ĉar mi vojaĝas en dua klaso, mi trovas preskaŭ senescepte, el kvar homoj tri, kiuj germane aŭ france parolas, eĉ estas francoj, germanoj aŭ de aliaj nacioj. Ili interesiĝas pri la ebleco tute sen ia nacia lingvo vojaĝi, demandas pri ĉi tiu lingvo internacia (kies nomon mi ankoraŭ ne citis!), kaj mi jene klarigas:

“Vi estas ruso, Sinjoro; kaj vi estas germano; kaj vi, franco. Vi reciproke unu la alian povas kompreni, pli aŭ malpli bone, ĉar eĉ se vi ne konas la tutajn lingvojn, vi almenaŭ posedas komune kelkajn centojn da vortoj, kiuj restas same en ĉiuj lingvoj. Eĉ oni povas fari per tiuj vortoj malgrandan konversacion. Tio estas la fundamento de mia lingvo internacia. Geniulo en via propra lando, Rusujo, elpensis simplan gramatikon, kolektis la vortojn komunajn aŭ komprenatajn en la plej multaj lingvoj; kaj skribinte ilin fonetike, presigis broŝuron, en kiu li nomis la kunmetaĵon ‘Lingvo Internacia.’ Oni konas ĝin nun kiel ‘Esperanto,’ kaj certe vi aŭdis pri Esperanto, ĉu ne?”

Denove mirigitaj! Kompreneble ili ĉiuj aŭdis pri Esperanto, kaj sekrete aŭ eĉ tute malkaŝe, ĝin mokis.

“Sed ni neniam supozis, ke Esperanto estas jam sukceso!”

“Sinjoroj, vi, kaj multaj aliaj, memorigas min pri homo, kiu unuan fojon vidis dromedaron. Post longa rigardado al la stranga, nova por li, besto, li sin fortunis murmurante ‘Ne ekzistas tia besto!’ Ĉu ankaŭ vi povas rigardi la lingvon Esperanton kaj nei, ke ĝi efektive vivas? Tio estus tro naiva!”

Rusajn propagandilojn mi ĉiam havas, kelkajn centojn da ili, kaj per vortoj, speciale elektitaj pro ilia komprenebleco, mi klarigas kaj donas ekzemplojn de internacieco.

“Well, gentlemen, have you ever heard of the International Language which has now been accepted as an established fact? I use that language, and not only in Russia, but throughout Europe as well. I have already visited the capitals of twenty different countries in Europe, and of two in North Africa, and in each one of them I have given lectures in this language.” And I produce my map, on which is marked a line showing my way through Europe during fifteen months’ constant travelling.

As I travel second class, I nearly always find, among four fellow-passengers, three who speak French or German—who are themselves French or German or of some other nationality other than Russian. They grow interested about this possibility of travelling without knowing any language beyond one’s own, and begin to ask questions about the “international language” (the name of which, by the way, I have not yet told them!). So I begin to explain:

“You, sir, are a Russian; you are a German; and you a Frenchman. You are able to understand one another more or less, for even if you do not know all of each of the languages you represent, you at least possess between you some hundreds of words which are the same in all of them. You could even by means of these words carry on a little conversation. That common stock is the basis of my international language. A man of genius in your own country, sir, Russia, thought out a simple grammar, gathered together the words common to or understood by the greatest number of nationalities, and having given them a phonetic spelling, printed a pamphlet in which he called the combination he had produced ‘Lingvo Internacia.’ It is known now as ‘Esperanto,’ and of

Ili legas, konvinkiĝas, kredas, ĉar ĉu ili povus alie fari?

La vojoj estas longaj en Ruslando; fariĝas vespero, nokto,—el miaj tri kunvojaĝantoj nur unu estas Ruso, kaj li elprenas el siaj pakaĵoj kaj metas sur la tableto, kandelon (ĉar la plej multaj vagonoj havas nur tian lumon), teujon, sukeron, panon kaj eble fromaĝon, ian viandon, k.t.p. En proksima stacidomo li ricevas varmegan akvon, kaj baldaŭ ni havos bonan teon—kian prepari scias nur la Rusoj! Ni kune manĝas, je lia afabla invito, sed, por havi la necesajn glasojn, ni devas momente ilin forpreni de la publikaj karafoj en la finoj de la vagonaro! Du, tri, kvar glasojn da teo, kun multe da sukero, ofte kun ia konfitaĵo, dum ni, per **kruda Esperanto**, povas tute bone interkompreni. Kiam oni disiĝas, mi montras al ili, ke, dum kelkaj horoj, kvar homoj de diversaj landoj interkomprenis per tiu “kruda Esperanto,” kaj demandas, “ĉu estas tute saĝe moki la homon, kiu uzas la jam preparitan Esperantan?”

“Adiaŭ, sinjoroj; lernu Esperanton!”

“Spasiba!”

course you have heard of Esperanto, have you not?”

Their surprise is greater than ever! Of course they have heard of Esperanto, and also, either covertly, or quite openly, have derided it.

“But we never thought for a moment that Esperanto was really a success.”

“Gentlemen, you, and many others, remind me of the man who saw a dromedary for the first time. After staring in perplexity at the strange—and, to him, quite new—beast, he turned away, muttering: ‘Such a creature does not exist!’

Can you, too, see Esperanto succeeding before you and still deny that it really lives? That would surely be too naive!”

I always carry with me propaganda matter in Russian, hundreds of Ĉefeĉ “keys,” and in words, specially chosen for their likeness to words in the languages of my listeners, I explain and give examples of the internationality of Esperanto. They read, are convinced, and believe, for **who could do otherwise?**

Ways are long in Russia! evening draws near, night comes—and one of my three fellow-voyagers, the only Russian, extracting from his heap of luggage various objects, places them on a table—a candle (which is all the light to be had on most trains), a teapot, sugar, bread, and perhaps cheese, some meat, etc. At the next station he gets some hot water, and soon we shall be partaking of excellent tea—made as only Russians know how to make it! We eat together at his kindly invitation, but in order to have the necessary glasses have to remove them from the public water-bottles at the ends of the train! Two, three, four glasses of tea, with plenty of sugar, often with some sort of jam, while already, in crude Esperanto, we can quite easily make ourselves understood one to another. When finally we part, I point out to them how in a few hours four men of different nationality have managed to get along together in “crude Esperanto,” and ask them whether after all it is wise to deride the man who makes use of this international language ready to his hand?

“Adiaŭ, sinjoroj; lernu Esperanton!”

“Spasiba!”

Angligis W. M.

NINETEENTH UNIVERSAL CONGRESS OF ESPERANTO

(Martha L. Root in The "Baha'i" Magazine, Oct. '27.)

The Nineteenth Universal Congress of Esperanto in Danzig Free City, July 28-Aug. 3, was remarkably successful. One thousand delegates came from thirty-five countries. This was Jubilee Year of this international language. If one considers the slowness of progress in evolution, forty years is not a long time in comparison with the development of mankind, yet in this short space Esperanto has almost conquered the world. The Pyramids of Egypt have remained silent forty centuries! What may not be accomplished if for forty centuries Esperanto, this universal language, calls aloud to international understanding!

There were greetings and salutations by representatives of governments, State ministers sent by Kings; but the message from Shoghi Effendi was considered by all who know the "Baha'i" Movement as the most important, standing above that of kings and statesmen, because it was a message of a **spiritual movement** which is the most perfect realization of the Esperanto idea, and of which the Esperanto idea is one part. Like Esperanto, the "Baha'i" movement is supernational, super-religious. It is the spirit of brotherhood of which Esperanto is the leading language of communication. Universal brotherhood needs a universal language, and Esperanto is this language. His letter was read to one thousand delegates at the formal opening of the Congress, and is as follows:

Haifa, Palestine,

April 17, 1927.

To the delegates and friends attending the Nineteenth Universal Congress of Esperanto:

My dear fellow-workers in the service of humanity:

I take great pleasure in addressing you, on the occasion of the opening of the Nineteenth Universal Congress of Esperanto in Danzig, and in wishing you from all my heart, the fullest success in the great work you are doing for the promotion of the good of humanity.

It will interest you, I am sure, to learn that as the result of the repeated and emphasized admonitions of 'Abdu'l-Baha', His many followers even in the distant villages and hamlets of Persia, where the light of Western civilization has hardly penetrated as yet, as well as in other lands throughout the East, are strenuously and enthusiastically engaged in the study and teaching of Esperanto, for whose future they cherish the highest hopes.

I am voicing the sentiments of the unnumbered followers of the Faith throughout the world, when I offer you through this letter, the cordial expression of sincere best wishes and fervent prayers for the success of your noble end.

Yours faithfully,

Shoghi."

Another interesting feature was the planting of the oak tree in a new square which has been named "Esperanto Ground". Esperantists were all invited to bring earth from their homelands for this ceremony. Nearly all of the thousand delegates brought their national earths as a symbol of the oneness of mankind and the internationality of this language. This oak tree truly symbolizes the language creation of Dr. Zamenhof, for it is nourished by the whole earth; by every nation. This is fitting, for

Esperanto comes from the universal spirit and must be nourished by the universal spirit. This is surely the first time in history that such monument has been erected. A tree generally requires three essentials: sun, rain and soil. There is one sun which gives warmth and light to every plant. There is one rain gathering and falling down; but before there have been many soils—American, English, German, French. But now a tree has been planted on one soil, not belonging to one nation but to all humanity. It is now one soil, for the roots of this tree are to be nourished by all. This is a sign that the nationalities of peoples can be overbridged; that religions and races can be united. There was the precious earth from the shrines of the Divine Messengers of Persia, the earth from the shrine of Dr. Zamenhof, a Jew, as well as earth from San Souci Garden of Frederick the Great, atheist, of Potsdam, Germany, the ruler who arose and declared: "In my country everybody can become blessed in his own way; everyone is free to believe what he wishes; if he is a good man, I do not care whether he is a Jew, a Catholic or a Protestant." Anyone who knows a little of history and has feeling of what will come, realizes that in this century a new race is being formed.

At this Congress it was again shown how the universal spirit of the language conquers even the different tongues, the different pronunciations. One did not notice, as far as language was concerned, that different nations were present, so uniform was the pronunciation of ĉiuj kongresanoj. The Twentieth Universal Congress of Esperanto will be held next year in Antwerp, Belgium, and in 1929 in Budapest, Hungary.

Mia vojaĝo tra la usona kaj eŭropa Esperantujo dum la pasinta somero 1927 (Skribas F. A. Hamann—Estro de la propaganda komitato de E. A. N. A.)

Ĉu vi ne ŝatus vojaĝi sen troaj kostoj en fremdaj landoj por ekkoni ilin kaj por interparoli kaj interamikiĝi ankaŭ kun homoj, kies nacian lingvon vi ne scias? Ĉu vi ne ŝatus esti ricevata ĉie kiel frato aŭ amiko, eĉ ne havante konatojn inter ili? Tiel mi komencis la artikolon pri Studvojaĝoj per Esperanto en mia "Guide to Esperanto" (paĝo 47) por atentigi al la amikoj de Esperanto la planon de studvojaĝoj per Esperanto tra la tuta mondo, kiun UEA jam decidis oficiale elprovi. Por praktiki kion mi predikas kaj opiniante, ke universala kongreso de Esperanto kun siaj antaŭ—kaj postkongresaj karavanoj estas la plej bona studvojaĝo, mi decidis vojaĝi ĉi tiun jaron kune kun miaj edzino kaj filino tra Esperantujo kaj partopreni en la 19a Universala Kongreso de Esperanto en Danzig, en la antaŭkongreso en Berlin kaj en la postkongresoj de Varsovio kaj Bialystok.

Tamen, mi decidis, kiel Propagandestro de EANA, survoje ankaŭ (1) propagandi Esperanton, varbi multajn amikojn de Esperanto kaj Kaŭzi ke ili disvastigu nian karan lingvon kaj la internan ideon de Esperanto; (2) konatiĝi kaj interamikiĝi kun multaj samideanoj en ĉiuj lokoj kiujn mi travojaĝos, por priparoli propagandajn rimedojn; (3) plibonigi min en la uzado de Esperanto; (4) konvinki min pri la utileco de Esperanto okaze de studvojaĝoj tra la mondo, precipe en landoj, kies nacian lingvon mi ne scias; (5) pruvi—reveninte al Usono—al miaj samlandanoj la praktikecon kaj la veran spiriton de Esperanto.

Nun mi scias, kiel granda diferenco ekzistas inter vojaĝoj sen kaj kun Esperanto. Dum la someraj monatoj de 1922 kaj de 1923 mi vojaĝis tra Eŭropo precipe por plibonigi min en la uzo de la franca, germana

kaj hispana lingvoj, ĉar mi ilin instruas. Sed, kvankam mi povas paroli kvar lingvojn, mi restis en ciuj landoj **nur fremdulo**, ĉar homoj kiujn mi renkontis interesiĝis pli pri miaj amerikaj dolaroj ol pri mi. Pro tio, kiam mi trovis, ke Esperanto, kies interna ideo jam ensorĉis min en 1912, estas vera vivanta lingvo en la tuta mondo, mi decidis lerni ĝin. En Madrid mi aĉetis gramatikon por studi ĝin sur la franca vaporŝipo "Chicago". Post mia reveno mi faris paroladojn pri la Progreso kaj perspektivo de Esperanto, stargis grupojn kaj kondukis Esperantan movadon en Milwaukee. Poste mi ankaŭ legis kaj aŭdis multfoje pri la utileco de Esperanto al la turisto. Tial mi faris ĉi tiun vojaĝon por kaj per Esperanto, kiu fariĝis serio da travivaĵoj neniam forgesiblaj, kaj kiu konvinkis min, ke la plej agrabla kaj tre ekonomia maniero vojaĝi tra la mondo estas per Esperanto kun Esperantistoj.

Ni veturis per aŭtomobilo al Nov Jorko, per ŝipo al Kopenhago, Danujo, al Malmö, Svedujo, kaj al Sassnitz, Germanujo, per fervojo al Berlin, Magdeburg, Leipzig, Dresden, per aeroplano al Berlin, kaj per karavanoj esperantistaj al Danzig, Varsovia kaj Bialystok. Ĉie mi trovis, ke Esperanto estas la **vera magia ŝlosilo**, kiu malfermas pordojn de hejmoj kaj kluboj kie ni povas observi homoj en intimaj familiaj rilatoj, vidi la kutimojn kaj karakteron de fremdaj popoloj, eĉ en landoj kies nacian lingvon ne tute ne konas, nome en Danujo, Svedujo kaj Polujo, kaj interrilati kun liberalaj, progresemaj kaj simpatiaj homoj kun altaj idealoj. Ĉie ni trovis koran gastamecon, kaj ĉie ni estis akceptataj kiel bonaj amikoj.

Decas, ke mi nomu almenaŭ kelkajn amikojn kaj spertojn por pruvi miajn asertojn. En Milwaukee gesinjoroj Jungton aranĝis adiaŭan feston por ni en sia hejmo, kie naskiĝis Esperanto-Klubo de Milwaukee en 1925. Tiam ni veturis aŭtomobile tra Chicago, Oberlin, Cleveland, Moundsville, Philadelphia, Arden City, vizitante lokajn Esperantistojn. En Nov Jorko gesinjoroj Sayers kore bonvenigis nin. Dum du tagoj Sro. James Denson Sayers estis nia gastema gvidanto tra la mondurbo kaj ankaŭ al esperantista kamfesteno ĉe la Palisadoj. Kiam nia ŝipo "Estonia" forlasis la dokon, kaj kiam ni flirtigis nian amerikan kaj esperantan flagojn kaj samtempe ekkriegis: "Vivu Ameriko! Vivu Esperanto!" tiam ni aŭdis kiel eĥon: "Vivu Esperanto!" kaj "Bonan vojaĝon!" ĉar Sro. D. A. Klaĝin, kium ni renkontis ĉe la festeno, estis tie por adiaŭi nin.

Jen mi ankaŭ volas diri, ke mi neniam dum la vojaĝo forgesis mian devon kiel propagandisto. Miloj da personoj inter Milwaukee kaj Nov Jorko nun konas Esperanton, ĉar al la ekstra kauĉuka tubo de nia aŭtomobilo estis aligita granda verda stelo kaj malsupre granda signo kun la vortoj: "Learn Esperanto, the International Auxiliary Language." Mi ankaŭ disdonis multe da miaj propagandiloj per varbi "Amikojn de Esperanto" (pri kiuj mi intencas skribi specialan artikolon). Surŝipe mi faris du paroladojn. Sur la "Estonia" mi parolis pri "la Progreso de Esperanto" kaj sur la "Lituania" pri "Esperanto kaj ĝia utileco" al vojaĝanto. Ambaŭ paroladoj estis sekvataj li de enkonduka kurso de Esperanto kun pli ol 60 partoprenantoj. Unu el ili, Sro Viggo Friis Jorgensen, kiam ni elŝipigis en Kopenhago, gvidis nin al la hotelo kaj helpis nin trovi kvar el la dek kvar Amikoj de Esperanto, kies nomojn kaj adresojn Sro Parley Parker Christensen sendis al mi, la lastan jaron. Li ankaŭ kondukis nin al hejmo de gesinjoroj Blicher, kiuj afable akceptis kaj gastigis nin. Posttagmeze ili montris al ni la vidindaĵojn de la urbego kaj vespere akompanis nin al la famkon-

ata amuzloko Tivoli. La sekvantan tagon ni pasigis, alian gajan vesperon en babilado kun du svedaj esperantisjoj Sroj Erik Ernst Anderssohn, en Malmo kaj iris kun ili al la stacidomo por saluti du esperantistojn de Praha. La sekvantan matenon Sro Erik Andersson adiaŭis nin en la samastacidomo. En Berlin, kien ni flugis de Dresden, ni ĉeestis la lastan kunsidon de la antaŭkongreso kaj aliĝis al unu el la tri karavanoj al Danzig la sekvantan tagon. Per la penoj de Sro Max Blankenheim ni ricevis sur la fervoja linio de Berlin ĝis Swinemünde rabaton 25-procentan kaj sur la ŝiplinio de Swinemünde ĝis Zoppot rabaton de 50 procentoj sed precipe ni povis ĝui la kuneston de multaj samideanoj. En Danzig ni vivis dum unu semajno inter preskaŭ mil esperantistoj de 34 landoj. Kun multaj ni ligis rilatojn de kora amikeco, ekzemple kun la gastema Sro Lothar Heinrichs kaj lia familio. Li interesiĝis pri mi unue per radio, ĉar kvankam mi ne sciis, ke mi havis la honoron esti la Oficiala Delegito de EANA, mi transdonis la salutojn de la usonaj esperantistoj el la radio-stacio Danzig, kiam Sro Heinrichs sciigis, ke mi venis de Milwaukee, kie li havas parencojn, kiujn mi nun lokalizis por li.

La kongresa urbo kun sia Somera Esperanta Universitato fariĝis vera ĉefurbo de Esperantujo. Kiel instruisto de lingvoj modernaj mi ĉeestis ankaŭ la fakan kunsidon de la geinstruistoj, amikiĝis kun diverslandaj kolegoj, aliĝis al la Tutmonda Asocio de Geinstruistoj Esperantistaj kaj abonis al la Internacia Pedagogia Revuo.

Post la neforgeseblaj tagoj en Danzig ni pilgrimadis en granda karavano de pli ol 300 esperantistoj, kie mi promesis, kiel Propagandestro de EANA, dum la solena honorigo ĉe la tombo de l' Majstro, ke mi faros mian eblon, per ke Usono ne restu kiel lasta lando en la Esperanto-movado en la estonteco. Nia pilgrimado finiĝis en Bialystok ĉe la naskodomo de Zamenhof malkovro de memortabulo kaj kun solena kunsido, kie mi havis la plezuron esprimi ankaŭ miajn ideojn pri propagando.

En Polujo la esperantistoj ŝparis monon, ĉar ĉiu kongresano ricevis per la klopodoj de la Reprezentantaro senpagan vizon kaj fervojan bileton kun 66% rabato, forveturante el Polujo. Specialaj tramvagonoj, senpagaj, al la tombo de l' Majstro kaj por rondveturo tra la urbo estis disponigitaj, kiel en Danzig, kie dum la tuta daŭro de la kongreso ĉiu kongresano rajtis veturi senpage per ĉiu linio de la tramvojararo.

Plue, ĉie ni trovis komplezajn gvidantojn kaj interpretistojn ĉiam pretaj agrabligi nian restadon kaj vojaĝon, eĉ dum la nokto, kiel Sro S. Wajner en Bialystok, kiu kondukis nin tre frue je la tria matene al la stacidomo, kaj kiel Sro Heinrichs, kiu akompanis nin al la hotelo meznokte post la agrabla vespero en lia hejmo antaŭ nia forveturo el Danzig, la sekvantan matenon, kiam li adiaŭis nin persone kaj per floroj en nia kabino.

Dank' al Esperanto kaj al sinodonaj esperantistoj ni havis sukcesan kaj ĝuplenan vojaĝon, kaj ni travivis tagojn de vera intimeco inter amikoj batalantaj por la granda Zamenhofa ideo. Tiu spirita, interna ideo de Esperanto, jen kio instigas nin esperantistojn, Kuniĝi, laŭ la vortoj de Abraham Lincoln: "Kun bovolo al ĉiu, kaj malico al neniu."

F. A. HAMANN,

Propagandestro de EANA.

PROGRESS OF MEMBERSHIP DRIVE

We give here the progress made by each state in reaching the quota of members and subscriptions called for by the Finance Committee. The first column shows the quota (the same for both members and subscribers) the second column shows the members who have paid this year's dues and the third column those who have subscribed or renewed their subscription to Amerika Esperantisto. It is going to be very interesting to see which state or province will be the first to complete quota.

State	Quota	Membs	Subs	State	Quota	Membs	Subs	State	Quota	Membs	Subs
Ala.	10			Mass.	100	23	21	S. D.	10		
Ariz.	10	1	1	Mich.	100	4	3	Tenn.	10		
Ark.	10			Minn.	100	7	7	Tex.	25	2	3
Calif.	100	9	4	Miss.	5			Utah	10		
Col.	15	1	1	Mo.	50			Vt.	10	1	1
Conn.	15	3	3	Mont.	10	1	1	Va.	10		
Del.	15			Neb.	10	1	1	Wash.	25	3	2
D. C.	25	13	10	Nev.	5			W. Va.	15	6	1
Fla.	15	2		N. H.	15			Wis.	100	3	3
Ga.	10			N. J.	100	3	5	Wyo.	5		
Ida.	10			N. M.	5			Alaska	5		
Ill.	100	4	5	N. Y.	200	13	11	Alberta	10	1	1
Ind.	25	3	3	N. C.	10			Manitoba	25		
Iowa	50	3	3	N. Dak.	10			Ontario	50	2	2
Kan.	50	2	1	Ohio	100	11	30	Quebec	50		
Ky.	10			Okla.	10	2	2	Sask.	10		
La.	10	2	4	Ore.	15	1	1	B. Col.	25	1	1
Me.	10	2	1	Pa.	100	4	5	Mar. Prv. &			
Md.	25	6	6	R. I.	15	1	1	N. F.	10		
				S. C.	10						

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

Please enroll me as.....member of E. A. N. A. in the class of membership indicated.

Classes of membership in E. A. N. A.: 1. Life members \$100. 2. Sustaining members \$10. 3. Contributing members \$3.00. 4. Regular members \$2.00. These four classes include Amerika Esperantisto. 5. Regular members without Amerika Esperantisto \$1.00.

If you have already paid your dues for this year fill out the membership blank and mark it paid. If you wish to change to another class the dues already paid will be credited on the new class.

SUBSCRIPTION TO THE ORGANIZATION FUND

I hereby subscribe to the Organization Fund the sum of \$.....for this Congress year. I enclose \$.....and will pay the sum of \$.....on the first day of December, 1927, and \$.....on the first day of February, 1928.

SUBSCRIPTION TO THE BOOK FUND LOAN

I hereby subscribe the sum of \$.....as a loan to the Book Fund. I herewith enclose the sum of \$.....and will pay the sum of \$.....on the.....day of.....1927, and the sum of \$.....on the.....day of....., 1928.

Date..... Name

Post Office..... Street or Route.....

ESPERANTA MOVADO INTER USONANOJ

Oct. 21, 1927. Kaj aliaj Nordamerikanoj.

La grava ĵurnalo "St. Paul Daily News" anoncas ke C. J. Maas, poŝtestro de St. Paul aprobis la proponon ke ĉiu poŝtistoj liaj edzinoj lernu Esperanton. La klaso por komencantoj kunvenas ĉiulunde je la oka vespere en la ĉefa poŝtoŝicejo.

Flint, Mich.

Je la festeneto en la hejmo de Sinjorino R. A. Blakington sur Beach strato parolis Sro. Saul Jaffe pri Esperanto. Oct. 3, 1927.

Buffalo, N. Y.

Dro Hazima Asada kaj lia edzino pasigis kelkajn horojn en Buffalo, N. Y. dimanĉe matene oktobron 20 an envoje de New York al Niagara Falls. De tie la geedzoj daŭrigis ilian vojaĝon al Chicago, Los Angeles, San Francisco kaj Seattle, kie ili enŝipiĝis por Japanujo.

Sro Ivar R. Ekstrand, box 625, Ostrander, Wash., deziras informon pri Esperantistoj en la pacifika Nordokcidento, speciale en jenaj urboj, Tacoma, Centralia, Kelso, Longview, Vancouver kaj Portland. Samideanoj en jenaj urboj estas petataj komuniki kun Sro Ekstrand. En tiu parto de Usono trovas sin centoj da Esperantistoj kiuj devus konatiĝi kaj organizi. Krom Sro Ekstrand nia vigla sekretario Barnes ricevis ankaŭ leteron de Sro. Frank A. Runball, Box 930, Tacoma kaj de Sro. Verna Howe, 606 East Third St., Albany, Ore. Nia asistanto-sekretario Dr. Lehman Wendell estis antaŭ kelkaj jaroj prezidanto de la Pacifika Nordokcidenta Societo en Puget Sound. Sekve ni esperas ke baldaŭ ni havos bonan raporton pri la Nordokcidento.

James L. Smiley, nia malnova fervora Esperantisto el Annapolis, Maryland, alsendis multajn abonojn kaj kotizojn kun promeso, ke li sendos pliajn tre baldaŭ. Dankon, frato Smiley.

Sro Max Amiel, kiun Green Acre kongresanoj tre bone konas, havas klason de 37 anoj en Novjorko. Krom tio li dissendas kurson dekdu lecionoj pri Esperanto de sendstacio W. A. A. T. en Jersey City kaj de Nov. 9 je la 2:15 postagmeze kaj ĉiun sekvantan merkredon de sendstacio W. G. B. S. la saman kurson. Bonege, Sinjoro, ni tre kore gratulas vin.

Sro Catharine M. Healy, 136 St. Paul Place, Brooklyn, kiel nova sekretariino de Novjorka Esp. Societo raportas pri sukcesa malfermo de Barĉo, sezono je kiu okazo ŝi kolektis multajn kotizojn kaj abonojn inter la ĉeestantoj. Inter la nomojn ni notas du elstarantaj, tiu de Sino Sorenson kaj de Sro Morton, Demosteneno de niaj kongresoj.

Fraulino Ann E. Beatty, Cardington, Ohio, havas ĝis nun la plej bonan rekordon en vigleco. Si sendis **dekkvar abonojn** al A. E. dum lastaj **dekkvar tagoj**, do unu por ĉiu tago.

Vi, kiuj legis pri la Esperanta lernejo en **Wagnalls Memorial** en nia pasinta numero de Am. Esp. interesiĝos pri la novaĵo, ke nia Centra Oficejo ĵus sendis 100 ekzemplerojn de "Fryer's Esperanto Teacher" al tiu institucio.

Sro John Bovit de Summit, N. J. abonis donace Am. Esp. por la publike biblioteko en Newark kaj en Elizabeth, N. J. Ni esperu, ke via malavareco alportos bonajn fruktojn.

Nia paca batalanto **Herbert M. Scott**, de Moundsville, W. Va. plendas ke la financa komitato ne donis sufiĉe grandan proporcion al lia ŝtato. Li diras ke ĝi devus esti 150 anstataŭ 15 da anoj por W. Va. Li kondukas

nian aferon tre sukcese en sia loko kajni esperas ke li tiel bone ankaŭ faros pri la abonoj, kiel pri la anecoj.

Sro Hymann Levine de Milwaukee raportas sukcesan malfermon de la sezono de Milwaukee Esperanta Societo per la parolado de profesoro F. A. Hamann, kiu ĵus revenis de Universala Esperanta Kongreso en Danzig. Kvar kursoj estas aranĝitaj per la Milwauka grupo. Li sendis bonan sumon por kotizoj kaj abonoj.

Sro Henry Raymer, tre vigla samideano mendis lernolibrojn por Esperanta grupo en Jasmin, Sask., Canada.

Esperantoj en Denver, Colo., vekigas.—

Sro W. A. Buchheim mendas lernolibrojn por tiea grupo.

Sro Stuart Kittredge de Hartford, Conn. junakaj nova Esperantisto, plena de entuziazmo kaj lia kunulo George A. Lesnick organizis grupon en Hartford kaj mendis aron da "Fryer Teacher" de centra oficejo.

Sro. Kittredge esperas ke ĉe nia venonta nacia kongreso li trovos pli da gejunuloj ol ĉe la kongreso pasinta, kaj ke la ĉeestantoj uzu nian karan lingvon kun flueco kiel sian gepatran.

Sro. D. W. M. Jenkins de Toronto, Can. faras bonan propagandon en sia urbo se ni juĝas laŭ la nombro da eltranĉaĵoj el la tieaj ĉiutagaj gazetoj alsenditaj al la Centra Oficejo.

St. Petersburg, Fla. "Amikeco Rondo" laŭ St. Petersburg Times kunevis en la hejmo de Sino Edna H. Ford, 724 Eighth St. North por aŭskulti raporton pri la nacia kongreso en Green Acre. Sino Esther Owen, Flint estas la sekretariino de la loka grupo. Post la kunveno la anoj kaj gastoj ĝuis novan Esperantan kartludon. La venonta kunveno estas alvokita al la Princess Martha hotelo.

Cleveland College kunigita kun la Western Reserve University anoncas kurson de Esperanto, kiel moderna lingvo kaj donas plenan krediton al ĉiuj studentoj, kiuj ĝin partoprenas. Oni anoncas du kursojn, elementan kaj superan, trifoje en ĉiu semajno. Profesoro Frank Tomich estas la instruisto. Nia Asocio gratulas al vi, kaj Cleveland Esp. Societo, ke vi atingis tian grandan sukceson.

Sro. C. W. A. Stearns, aŭtoro de la "Paĉjo letero" en la pasinta numero de A. E. transloĝis el sia malnova hejmo en Lakewood, N. J., al Newllano, La. "Paĉjo" estas ano de E. A. N. A. de U. E. A., abonanto de A. E., Esperanto, kaj International Language. Ni povas antaŭdiri kun certeco, ke ni baldau pri nova Esperanta grupo en Newllano. Ĉu ne? "Paĉjo"?

The Esperanto Educational Club de 578 Jersey Ave., Jersey City, N. J., mendis per ĝia sekretariino Sro Julia Goldzier, lernolibrojn por venonta esperanta kurso en tiu urbo. La grupo ĵus nun petis aniĝon al E. A. N. A.

Sro F. R. Hall de Cannon Falls, radia studento de prof. Edwin L. Clark ĉeestis la oktobran kunvenon de "Twin City Club" kaj faris dek minutan parvradon en perfekta Esperanta. Sro Hall neniam antaŭe ĉeestis Esperantan kunvenon kaj havis nenian helpon krom tia radia kurso.

Dr. Tobias Siegel nia juna, malnova, vigla Esperantisto de la urbego Detroit veturis al la Pacifika Marbordo vizitante la samideanojn en multaj urboj. Ni tre bedaŭras ke la sciigo pri lia alveno al St. Paul alvenis tro malfrue kaj ni ne povis preni kaj premi lian manon, kal saluti lin persone.

La Konsilantaro de la Gradata Esperanta Societo en Chicago kunvenis ĉe 365 W. Madison strato por ĝui vesperon de familiaraj ludoj, kiuj estis tradukitaj en Esperanton.

Refreŝigiloj de kuko kaj kafo estis servitaj de gesinjoroj Maxwell.

POŝT-KESTO DE LA REDAKTORO

Sro. Tohofo, Topeka, Kas., mi usos vian artikolon.

Sro. L. W., Minneapolis, Minn. Kial vi ankoraŭ ne respondis al mia letero aŭ ne sendis la promesitan artikolon? Mi atendas.

Fino E. W. W., Baltimore, Md. Ankoraŭ tre okupata. Estu pacienca.

Sro E. S. P. Lexington, mi baldaŭ skribos al vi, havas bonan novaĵon

Sro R. S. W., Blairsville, Pa. Dankon por la konsilo. Mi "ĝin" pripensos.

Al ĉiuj legantoj:—La venonta numero estos Zamenhofa. Estas la monato en kiu naskiĝas nia "majstro". Preparu kaj aranĝu festenojn en ĉiŭ loko en Norda Ameriko.

Dro Lazaro Ludoviko Zamenhof naskiĝis en Bjelostok la 15 an de Decembro, 1859. (Malnova Stelo: 3d de Dec.).

A number of Important Contributions were omitted from this issue for lack of space. They will appear in the December Issue.

Make complaints promptly. Courteous complaints promptly made increase the efficiency of our office.

CHARLES W. BARNES, Secretary.

STUDY ESPERANTO AT HOME

with the University of Minnesota, offering you a
Correspondence Study Course.

NO MATTER WHERE YOU LIVE

AUTHENTIC INSTRUCTION—by an official of The Esperanto Association of North America.

INTERNATIONAL CONNECTIONS—Students correspond with Esperantists in other countries.

SPECIAL GROUP-STUDY PLAN—Several may study together, for one fee.

SUPPLEMENTED BY RADIO—for those in range of WLB, University of Minnesota Broadcasting Station (wave length 245.8; frequency 1220). Wednesdays, 7:30 to 8:30 p. m. over WLB.

For particulars address

GENERAL EXTENSION DIVISION

University of Minnesota

Room 418

Minneapolis, Minn.

CHRISTMAS CARDS, beautiful design and emblem greetings in Esperanto, your name and address embossed. Delivery before December 15 all orders received before December 8. Quality guaranteed.

	25 cards	50 cards	75 cards	100 cards
Grade A -----	\$4.50	\$8.50	\$10.50	\$14.00
Grade B -----	5.75	11.00	14.25	14.50

Same cards without name, A—10 cents each; B—15 cents each.

ABRIDGED BOOK LIST

INSTRUCTION

Esperanto for beginners..copy	\$.10
The Esperanto Teacher, Fryer copy	.40
Roston's Rapid Esperanto course, M. C. Butler...copy	.25
Spoken Esperanto. Frost, paper	copy .60
Cloth	copy 1.00
Universala Esperantistigilo 4 booklets, illust.	copy 1.00
Practical Grammar of Espe- ranto, Kellerman-Reed..copy	.75
Complete Grammar of Espe- ranto, Kellerman	copy 1.50
Tra La Jaro, Wady (direct method) nur en Esperanto copy	.75

ELEMENTARY READING

Fundamenta Krestomatio, Zamenhof, paper	copy 1.25
Illustritaj Rakontoj, Kenn- got	copy .25
Internacia Dialogaro	copy .25
Sep Ridoj, Wendell.....	copy .25
Sub la Meznokta Suno, Wendell copy	.50
Rakontoj kaj Aventuroj..copy	.15
La Mopso de Lia Onklo, Chase copy	.15
Prince Vanc', (Bates) Harris copy	.35
Genevra, Privat, drama..copy	.35
Karlo, Privat, narrative..copy	.20

ESPERANTO LITERATURE

Palaco de Dangero, (Wag- nalls) Payson	copy 1.50
Rozujo Ciumuljara, (Wag- nalls) Payson	copy .35
Mimi, (Giesy) Payson...copy	.35
Blanch, Maid of Lille, Payson copy	.35
Karto Mistero, La, (Moffett) Payson	copy .35
Miserere—Thais	copy .50
Akobato de Nia Sinjorino, Payson	copy .35

ESPERANTO LITERATURE—Cont.

Patrino Anserino, Stoner..copy	.25
Tri Angloj Alilande, Merchant copy	.35
Morto de la Deligito de UEA, Hohlo, comedy	copy .15
Kiel Mi Scias ke la Mortintoj Revenas	copy .45
Pro Istar, Luyken.....	copy 1.75
Polando kaj Gdansk.....	copy .50
Kiel Placas al Vi, Shakespeare, Kellerman, lux bind....	copy .75
Pro Kio?, Argus, kriminal- romano	copy
Josef Kaj la Edzino de Potifar copy	1.75

ESPERANTO LANGUAGE AND HISTORY

Vivo de Zamenhof, Privat.... copy	1.00
Historio de la Lingvo Esp. cloth, part 1, 1.00; 2d..copy	1.75
Lastaj Tagoj de D-ro Zamen- hof	copy .50
Jos. Rhodes, Fruaj Tagoj de Esp. en Anglujo.....	copy 1.25
Jarlibro de Lingva Kom. kaj Gia Akademio, 1927...copy	.20
League of Nations Report on Esperanto	copy .15
International Lang. Past, Pres- ent, & Future, (Eng.)..copy	.40

BIBLES

Nova Testamento, .85, Bible, cloth, plain paper.....	1.75
Bible, cloth, India paper, 2.50, Morocco, Ind. P.....	3.50
Bible, Persian Yap, India P...	5.50

DICTIONARIES

Key to Esperanto, 5c each, 15 for 50c, per hundred.....	3.00
Handy Pocket Dictionary....	.15
Edinburgh Pocket Dict. Eng.- Esp. & Esp.-Eng., cloth....	.60
Fulcher-Long Eng.-Esp., cloth	2.00
Millidge Esp.-Eng. with index to English words.....	3.00

All inquiries answered promptly. Special prices quoted on orders of 50 or more copies of any of above books.

ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
Central Office, St. Paul, Minn.